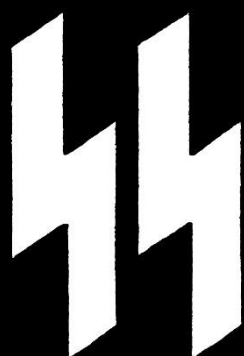

PAÏNXAPNT

XAÏNTPIX

2^η έκδοση στα Ελληνικά

Τίτλος πρωτοτύπου:

Reichssicherheitshauptamt. Reinhard Heydrich, 7. März 1904 - 4. Juni 1942

Το συγκεκριμένο έντυπο αποτελεί αναμνηστική έκδοση για τον θάνατο του δολοφονηθέντος Ράινχαρντ Χάιντριχ (Υ1904-1942λ). Η παρούσα μετάφραση αυτού του έργου για τον μάρτυρα του Εθνικοσοσιαλισμού, βασίστηκε στην έκδοση του 1944 (εκδ. Ahnenerbe-Stiftung Verlag). Σκοπός αυτού του εγχειρήματος είναι η κάλυψη του βιβλιογραφικού και ιστορικού κενού σχετικά με την Εθνικοσοσιαλιστική Γερμανία (1933-1945).

Μετάφραση – Επιμέλεια:

Βασίλειος Τραγάρας

Πνευματικά δικαιώματα παρούσας μετάφρασης-έκδοσης:

© Kukneion Asma 2017

Βασίλειος Τραγάρας

Απαγορεύεται η αναπαραγωγή αυτού του έργου δίχως την αναφορά της πηγής προέλευσης. Επίσης, απαγορεύεται η εμπορική χρήση του έργου, καθώς και η αλλοίωση, η τροποποίηση ή η δημιουργία επάνω του, σύμφωνα με τις διατάξεις της Διεθνούς Συμβάσεως Βέρνης-Παρισιού.

Τυχόν ανυπακοή εγείρει τις επιπτώσεις του Νόμου.

TIMH

MOY

H

ΠΣΤΗ

ΠΑΙΝΧΑΡΝΤ ΧΑΪΝΤΡΙΧ

7 · ΜΑΡΤΙΟΥ 1904 4 · ΙΟΥΝΙΟΥ 1942

ΡΑΪΝΧΑΡΝΤ ΧΑΪΝΤΡΙΧ

Ο ΕΘΝΙΚΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΗΣ

Ασφάλεια: η σημαντικότερη συνεισφορά του Ράινχαρντ Χάιντριχ στο Κίνημα του Εθνικοσοσιαλισμού! Ο *Ράιχσφύρερ* των **Λ** αναγνώρισε, πολύ γρήγορα, τα ιδιαίτερα χαρίσματα και τις ειδικές ικανότητες του Χάιντριχ, και από πολύ νωρίς, ήδη από το 1931, ο τελευταίος επιφορτίστηκε με τον αρκετά απαιτητικό τομέα της Ασφάλειας. Ήταν πραγματικά ο σωστός άνθρωπος για τη σωστή δουλειά. Μόνο ένας άψογος Εθνικοσοσιαλιστής, μόνο ένας άνδρας με μια σπουδαία θέληση για δράση και με μια εξαιρετική ικανότητα της πλήρους αντίληψης των καταστάσεων, θα μπορούσε να φέρει εις πέρας τα ανατιθέμενα καθήκοντα. Ο Ράινχαρντ Χάιντριχ ξεχώριζε το γνήσιο από το φαινομενικά γνήσιο, την αδυναμία από την πραγματική διαφθορά, με διαπεραστική ευστροφία και αλάνθαστα ένστικτα. Η οξεία κρίση και τα αλάνθαστα ένστικτά του αποδείχθηκαν καθοριστικά για τον εντοπισμό και την καταδίωξη των εχθρών του Κόμματος και του Κράτους. Σε κάθε περίπτωση, και όσο πιο γρήγορα μπορεί κανείς να φανταστεί, εκείνος υπολόγιζε κάθε πιθανή σειρά ενεργειών τους· ξεδίπλωνε, σαν βεντάλια, αυτές τις πιθανότητες στον *Ράιχσφύρερ* των **Λ**, αναφέροντας, συνήθως σε χρόνο ρεκόρ: «Αποστολή εξετελέσθη!»

Μόνο κάποιος είχε τη δυνατότητα να παρατηρήσει, επί τόπου κι επανειλημμένα, τη δράση του Κεντρικού Γραφείου Ασφαλείας του Ράιχ, δύναται να διαμορφώσει μια εικόνα του πόσο προσεκτικά και επίμοχθα εργαζόταν ο Ράινχαρντ Χάιντριχ, μια εικόνα της ευρείας έκτασης των θεμελίων που έθεσε στο Γραφείο του. Ακούραστα, σχεδόν με μια απίστευτη φροντίδα, ο Ράινχαρντ Χάιντριχ εργαζόταν για να τελειοποιήσει αυτό το εργαλείο του. Είχε αναγνωρίσει τη σπουδαιότητα του γενικότερου έργου και της αποστολής που του είχε, προσωπικά, ανατεθεί. Βλέποντας τον *Φύρερ* να μην αναπαύεται ούτε στιγμή, ο ίδιος δεν άφησε τον εαυτό του να παρασυρθεί από τον εφησυχασμό, από την αυτοϊκανοποίηση ή από τη χαλάρωση· αντίθετα, το δημιουργικό του πνεύμα εργαζόταν ακατάπαυστα.

Κι όμως, ακόμη και κατά τη διάρκεια των πιο δύσκολων αποστολών του, ο Ράινχαρντ Χάιντριχ παρέμενε πάντοτε ένας πρόσχαρος και δυναμικός οπτιμιστής· πόσες ανθρώπινες αδυναμίες, πόσα πολλά μειονεκτήματα και κουσούρια εκείνος, από όλους τους ανθρώπους, ήταν σε θέση να διακρίνει! Μολαταύτα, παρέμενε πάντοτε ένας ατάραχος Εθνικοσοσιαλιστής, αντιμετωπίζοντας με χαρά τις επιθέσεις. Ήταν ένας άνδρας του οποίου η πίστη στην εκτέλεση του έργου, πολύ απλά, δεν μπορούσε να κλονιστεί!

Αρχικά, με την ανάληψη αυτών των καθηκόντων, ο Ράινχαρντ Χάιντριχ διερεύνησε το πνευματικό υπόβαθρο και τις διεθνείς διασυνδέσεις των εχθρών του Κινήματος, πολεμώντας τους με τις γνώσεις που αποκτούσε καθ' οδόν. Αυτά τα καθήκοντα δεν αφορούσαν απλά την εξασφάλιση της εξωτερικής ασφάλειας του Κράτους. Ήταν κάτι πολύ πιο σημαντικό: αφορούσαν την προστασία του Εθνικοσοσιαλιστικού Κινήματος και της Εθνικοσοσιαλιστικής Κοσμοθεωρίας. Είχε καταλάβει ότι ο πόλεμος εναντίον του εχθρού ήταν απλά ένα κομμάτι του έργου της ανέγερσης ενός Εθνικοσοσιαλιστικού Ράιχ της Μεγάλης Γερμανίας. Γνώριζε ότι, μακροπρόθεσμα, η ύπαρξη του Έθνους θα εξασφαλιζόταν μόνο με την πνευματική ήττα των εχθρών του Εθνικοσοσιαλιστικού Κινήματος και με την ιδεολογική ενότητα του γερμανικού λαού, μέσω του θετικού έργου του Κόμματος. Κατά συνέπεια, ο Ράινχαρντ Χάιντριχ έγινε ένας από τους πιο ζωντανούς μαχητές της αιώνιας αγνότητας και της ασφάλειας της Εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογικής μας κληρονομιάς.

Ο Ράινχαρντ Χάιντριχ δημιούργησε μια Υπηρεσία Ασφαλείας, που έχει ως στόχο την επίβλεψη της ασφάλειας του Ράιχ. Είναι ο ιδεολογικός, μαχητικός σχηματισμός του Ράιχ, ανοιχτά και σταθερά, ερχόμενος σε έντονη αντίθεση με τις υπηρεσίες των άλλων κρατών. Κάθε μέλος της Υπηρεσίας Ασφαλείας έπρεπε να ενδυναμώσει την ιδεολογία και τον χαρακτήρα του, ώστε να καταστεί ικανός να εκτελέσει το δύσκολο έργο του, που συχνά δεν αναγνωρίζεται, χωρίς να υποστεί σωματικές βλάβες. Οι προϋποθέσεις πηγάζουν από τις Αρχές των **Λ**. Ο Χάιντριχ κατάφερε να εμπνεύσει πολλούς νέους άνδρες του Κόμματος να γίνουν μελλοντικά στελέχη της Υπηρεσίας Ασφαλείας, άνδρες από διάφορους τομείς, με ποικίλες επαγγελματικές καταρτίσεις. Κατ' αυτόν τον τρόπο, κατά τη διάρκεια εκείνων των κρίσιμων ετών της σύνθεσης, πολλοί χαρισματικοί νέοι

κατάφεραν να συνεισφέρουν με αξιόλογο τρόπο. Αυτό δεν θα είχε συμβεί αν εκείνοι είχαν αποφασίσει να ακολουθήσουν συνηθισμένες επαγγελματικές σταδιοδρομίες.

Αυτό που κατάφεραν αυτοί οι άνδρες, πολλές φορές αθόρυβα και χωρίς δημόσια αναγνώριση, είναι κάτι το υποδειγματικό, ακόμη και για το ίδιο το Κόμμα, το οποίο έχει τιμηθεί με πλούσια αφοσίωση. Ο Χάιντριχ απαιτούσε από τους άνδρες του τον ανώτερο βαθμό απόδοσης, κι εκείνοι κατάφεραν να δημιουργήσουν, και να συντηρήσουν, ένα ηγετικό κλιμάκιο, που θα συνεχίσει το έργο που εκείνος είχε κατά νου.

Η Υπηρεσία Ασφαλείας του *Ράιχσφύρερ* των **Ψ**, υπεύθυνη για την απόκτηση, μα και για την επεξεργασία, του πληροφοριακού υλικού που συγκέντρωνε υπέρ του Κόμματος, έγινε η πολιτική υπηρεσία πληροφοριών και η άμυνα του Κόμματος, καθώς και των φορέων και των συνδέσμων του. Όντας μια οργάνωση του Κόμματος, η Υπηρεσία Ασφαλείας έθεσε τα θεμέλια για την εκτεταμένη ανταλλαγή πληροφοριών. Η Υπηρεσία Ασφαλείας δεν περιορίστηκε στην απλή αναφορά των δράσεων του εχθρού στο Επιτελείο· αντιθέτως, είναι πολύ σημαντικό το γεγονός ότι ανέφερε συνεχώς, εκτεταμένα και αδιάκοπα, τα όποια ζητήματα των εργασιακών τομέων της λαϊκής κοινότητας. Η συστηματική χρήση της Υπηρεσίας Ασφαλείας, σε όλους τους τομείς της ζωής, κατάφερε να κατευθύνει όλες τις επιθυμίες και εισηγήσεις, από όλες τις επικράτειες του Ράιχ και από όλα τα λαϊκά στρώματα, προς την άμεση προσοχή των ανωτέρων κλιμακίων του Ράιχ. Επιπροσθέτως, το εποπτικό έργο της Υπηρεσίας Ασφαλείας ήταν μια πηγή θετικών εισηγήσεων για το έργο του Κόμματος.

Όποιος συνεργαζόταν με τον **Ψ-Obergruppenführer** Χάιντριχ, έβρισκε πάντα ευχάριστη τη συμπεριφορά του, αυτή ενός αθλητή και στρατιώτη, τις εκτενείς γνώσεις και την κρίση του.

Παρέμενε πιστός στην ιδεολογική γραμμή, με ακλόνητη σταθερότητα, την οποία αναγνώριζε πάντοτε ως ορθή! Παρά τις ευέλικτες μεθόδους του, η Εθνικοσοσιαλιστική συμπεριφορά του παρέμενε σκληρή και περισσότερο πεισματώδης από ποτέ. Για τον ίδιο, η ανάληψη των αποστολών σήμαινε απόλυτη αφοσίωση!

Με την απώλεια του Ράινχαρντ Χάιντριχ, το Εθνικοσοσιαλιστικό Γερμανικό Εργατικό Κόμμα χάνει έναν από τους καλύτερούς του!

*Ράιχσλάιτερ Μάρτιν Μπόρμαν,
Επικεφαλής του Κόμματος-Καγκελαρίας*

Θα πρέπει να σφυρηλατήσουμε τους εαυτούς μας. Με μια πρωτόγνωρη αυτοπειθαρχία, θα πρέπει να ισχυροποιήσουμε και να προστατεύσουμε τα αιώνια θεμέλια της Κοσμοθεωρίας που μας δόθηκε από τον *Φύρερ*. Για την προστασία του λαού μας, θα πρέπει να είμαστε σκληροί απέναντι στους εχθρούς μας, ακόμη κι αν χρειαστεί, ορισμένες φορές, να βλάψουμε συγκεκριμένους εχθρούς και να κατηγορηθούμε από – φαινομενικά μόνο – καλοπροαίρετους ανθρώπους, ως αψίθυμα θηρία. Κανείς δεν θα μας συγχωρέσει όταν, ως Εθνικοσοσιαλιστές, αποτύχουμε να εκτελέσουμε την ιστορική μας αποστολή, λόγω μιας υπερβολικής αντικειμενικότητας και ανθρωπιάς! Θα λεχθεί, πολύ απλά, ότι αποτύχαμε στην αποστολή μας.

Η σφυρηλάτηση των εαυτών μας θα πρέπει να είναι χαρακτηριστική και αποδοτική. Θα πρέπει να προσελκύσουμε τα καλύτερα στοιχεία της γερμανικής γενετικής κληρονομιάς μας. Θα πρέπει να είμαστε δίκαιοι, όσο σκληροί χρειαστεί, θα πρέπει να είμαστε πιστοί, και δεν θα πρέπει να υπάρχει καλύτερη συντροφικότητα από τη δική μας. Θα πρέπει να εξολοθρεύσουμε τα ελαττώματα και τα μειονεκτήματα από τις τάξεις μας, με τη μεγαλύτερη δυνατή αυστηρότητα. Θα πρέπει να διαδώσουμε τη γνώση σχετικά με τους προγόνους μας· πρώτα όμως, θα πρέπει να αποκτήσουμε αυτήν τη γνώση μέσα από αδιάκοπη μελέτη. Αυτή η γνώση εμπεριέχει όλες τις αξίες που έδωσε ο Θεός στον λαό μας: το Αίμα μας, τη Φυλή μας, το πραγματικό ιστορικό παρελθόν μας. Σε αυτήν εμπεριέχονται, επίσης, οι παλιές λαϊκές παραδόσεις μας, που είναι πολύ σημαντικές για τη Γερμανοσύνη μας, που είναι βαθιά ριζωμένες μέσα μας, με ημερομηνίες που, αντίθετα με τους ισχυρισμούς πολλών, φθάνουν πίσω σε πολύ μακρινούς καιρούς, πολύ πριν τον δέκατο, ή ακόμη και τον όγδοο, αιώνα. Θα πρέπει να διάγουμε τον βίο μας με έναν παραδειγματικό τρόπο, σύμφωνα με τις Αιώνιες Αρχές που μεταδόθηκαν σε μας από τον *Φύρερ*. Εμείς, οι **⚡**, θέλουμε να είμαστε η ιδεολογική Δύναμη Κρούσης και η Ομάδα Προστασίας της Ιδέας του *Φύρερ*. Ταυτόχρονα, εκτελώντας τα καθήκοντα της Κρατικής Αστυνομίας, θέλουμε να είμαστε η εγχώρια πολιτική Σωματοφυλακή του Εθνικοσοσιαλιστικού Κράτους.

⚡-Obergruppenführer Ράινχαρντ Χάιντριχ

Η Μυστική Κρατική Αστυνομία, η Αστυνομία Δίωξης του Ποινικού Εγκλήματος και η Υπηρεσία Ασφαλείας, έχουν καλυφθεί με ένα πέπλο μυστηρίου και μυστικότητας, ανάλογο με εκείνο που χαρακτηρίζει τα πολιτικά-εγκληματικά μυθιστορήματα. Με βάση ένα μίγμα φόβου και τρόμου, οι άνδρες της Υπηρεσίας μας έχουν κατηγορηθεί για βαναυσότητα, απανθρωπιά, μέχρι και σαδισμό. Ωστόσο, χάρη και μόνο στην ύπαρξή μας, στη Γερμανία οι άνθρωποι νιώθουν μια αναμφισβήτητη ανακούφιση. Στη Γερμανία, το έργο μας είναι εκτιμητέο και υποστηρίζεται με κατανόηση. Στη Γερμανία, όλα – ακόμη και η πιο ασήμαντη, εγωιστική ιδιοτροπία – επιδέχονται λύσεων από τη Μυστική Κρατική Αστυνομία. Έτσι λοιπόν, μερικές φορές, αναφέρονται στο πρόσωπό μας με τους χαρακτηρισμούς «κορίτσια για όλες τις δουλειές» και «σκουπιδοτενεκέδες του Ράιχ».

Μια όποιος φιλοτιμηθεί να κοιτάξει το πραγματικό έργο και τους ίδιους τους ανθρώπους στους άνδρες που κάνουν εδώ το καθήκον τους, θα ομολογήσει, με έκπληξη, ότι, ιδεολογικά, αυτοί οι άνδρες είναι ακλόνητοι Εθνικοσοσιαλιστές, που απλά κάνουν τη δουλειά τους με έναν πρακτικά πετυχημένο συνδυασμό, βασισμένο στην εμπειρία της ζωής. Έχοντας περάσει από μια επίμοχθη, κουραστική και δύσκολη προετοιμασία, εκείνοι αποδεικνύονται πρακτικά, φιλόπονα, λογικά όντα, αξιόμαχοι πολιτικοί στρατιώτες και εξαιρετοι άνθρωποι. Άνθρωποι με κατανόηση, που τους ενώνει η ένθερμη αγάπη τους για τον *Φύρερ* και τη Γερμανία.

Λόγω της μεταφοράς πολλών ανδρών σε καθαρά στρατιωτικές υπηρεσίες του Μετώπου των Ενόπλων Δυνάμεων – στο λειτουργικό πεδίο της Αστυνομίας Ασφαλείας, ορισμένες φορές, μα, τις περισσότερες, σε αυτό της Μυστικής Στρατονομίας – η διατήρηση του ελέγχου της πολιτικής προστασίας των κατεχόμενων επικρατειών ανατέθηκε στην Αστυνομία Ασφαλείας. Εδώ, το έργο έγινε ακόμη πιο δύσκολο, διότι έχουμε να κάνουμε με έναν μη-συνεργάσιμο λαό. Οι λαοί αυτών των επικρατειών – ανάλογα με τη στάση της χώρας – παραμένουν αδιάφοροι ή είναι ενεργά εχθρικοί. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα μια σοβαρή αποδυνάμωση του διαθέσιμου εργατικού δυναμικού στο ίδιο το Ράιχ και μια ασύλληπτη απαίτηση για υψηλές αποδόσεις. Το έργο των ανδρών της Μυστικής Κρατικής Αστυνομίας και της Υπηρεσίας Ασφαλείας θα πρέπει να είναι εξαιρετικής ποιότητας: θα

πρέπει να εκτελείται από έναν, δύσκολα πιστευτό, μικρό αριθμό εξαιρετικών ανδρών, από ένα ποιοτικό, αδιάκοπο, αθόρυβο ατομικό έργο. Δεν απαιτείται μονάχα το ποιοτικό έργο από κάθε άτομο ξεχωριστά, μα και η ποιοτική εκτέλεσή του.

Εκτός από την ίδια την ευχαρίστηση της εργασίας στην πρώτη γραμμή, υπάρχει ένα σημαντικό ζήτημα που κάνει το έργο των ανδρών μας ακόμη πιο δύσκολο, συγκριτικά με εκείνο του συντρόφου του στην πρώτη γραμμή του Μετώπου, στην στρατιωτική, δηλαδή, υπηρεσία: η ανδροπρεπής και γενναία δράση του στρατιώτη της πρώτης γραμμής ανταμείβεται γρήγορα με δημόσια αναγνώριση, με τιμητικές διακρίσεις και με θαυμασμό. Από την άλλη, ο πολιτικός στρατιώτης του «μυστικού μετώπου», θα πρέπει πάντοτε να παραμένει σιωπηλός, και να είναι, σε ακραίο βαθμό, υπομονετικός. Συχνά, εργάζεται μονάχα για τους πολιτικούς παράγοντες, με τη γνώση ότι οι δράσεις του θα αναγνωριστούν, μα πολύ αργότερα· αν γίνει ποτέ αυτό.

Οι άνδρες της Αστυνομίας Ασφαλείας και της Υπηρεσίας Ασφαλείας εργάζονται κάτω από τις οδηγίες του *Φύρερ* και κάτω από τη διοίκηση του *Ράιχσφύρερ* των **Ώ**. Επιθυμούν μονάχα ένα πράγμα: να εργαστούν και να αγωνιστούν για τη Γερμανία.

***Ώ-Obergruppenführer Ράινχαρντ Χάιντριχ,
την Ημέρα της Γερμανικής Αστυνομίας, 1941***

Με αυτό το πνεύμα – αυτό ενός πολιτικού στρατιώτη – ο Χάιντριχ καθοδηγούσε τους **⚡**-Άνδρες του με την αυστηρότερη πειθαρχία. Στόχος του ήταν εκείνοι να καταστούν σκληροί, όσο σκληρούς τους απαιτούσε η ασφάλεια του Έθνους, μα ποτέ σκληρότεροι απ' όσο απαιτούσε η ευημερία του λαού.

Μετά από αυτήν την πνευματική ανάπτυξη του Χάιντριχ, που τον δέσμευε άρρηκτα στα **⚡** και που τον εξύψωνε από την περιορισμένη οπτική γωνία της εκπαίδευσής του, ο *Φύρερ* του ανέθεσε το πόστο του Αναπληρωτή Προστάτη του Ράιχ στη Βοημία και στη Μοραβία. Προηγουμένως, του είχε επιτραπεί ο έλεγχος της Αστυνομίας, με απώτερο σκοπό την αποφασιστική επιβολή της τάξης στην Ευρώπη από το Ράιχ. Είχε αναλάβει τώρα καθήκοντα που ήταν ορατά σε όλους και τα οποία απαιτούσαν περισσότερο μαχητική ισχύ, παρά καθαρά αμυντικές δραστηριότητες. Η εκτεταμένη εμπειρία του σχετικά με τα ελαττώματα κάθε μορφής, σε όλους τους τομείς, του επέτρεπε να αναγνωρίζει, σε κάθε περίπτωση, την ορθή πορεία δράσης, είτε το ζήτημα ήταν οικονομικό, είτε πολιτισμικό. Οι σκληρά εργαζόμενες μάζες σε μία από τις παλαιότερες επικράτειες του Ράιχ, ξαφνιάστηκαν όταν έμαθαν ότι στη Βοημία και στη Μοραβία, οι εντεταλμένοι μηχανορράφοι και σκευωροί της νέας τάξης στην Ευρώπη, όπου κι αν εκείνοι βρίσκονταν, εξολοθρεύονταν με τρόπο γρήγορο, χωρίς έλεος. Ταυτόχρονα, το αυστηρό χέρι του Χάιντριχ ενίσχυε – γενναιόδωρα και δίκαια – το έργο της οικοδόμησης, χάρη στο οποίο μπορούσαν να αναπτυχθούν ακόμη και τα μικρότερα απομεινάρια καλής θέλησης, μέσα στο πλαίσιο μιας ατμόσφαιρας αμοιβαίας εμπιστοσύνης. Αυτή η ελεύθερη, ανοιχτή μέθοδος διαδικασίας, που αποδείχθηκε πιο πετυχημένη από κάθε πολιτική ευφυΐα, υπήρξε μία, ακόμη, αντανάκλαση του προσωπικού του χαρακτήρα.

Την τραγωδία του θανάτου του ολοκληρώνει το γεγονός ότι οι δολοφόνοι του δεν τον χτύπησαν κατά τη διάρκεια του θεμελιώδους έργου του ως Επικεφαλής της Αστυνομίας Ασφαλείας και της Υπηρεσίας Ασφαλείας, ούτε τη στιγμή που πολεμούσε στο πεδίο της μάχης, μα κατά τη διάρκεια των αρχικών σταδίων του φιλικού και εποικοδομητικού του έργου ως Αναπληρωτής Προστάτης του Ράιχ. Μια αποστολή που είχε ως σκοπό να ωφελησει τους Τσέχους, τον λαό του οποίου το πεπρωμένο είναι μοιραία

συνδεδεμένο με την ευημερία ή την καταστροφή του Ράιχ· κάτι που ισχύει, άλλωστε, και για τον ίδιο τον γερμανικό λαό.

⚡-Oberst-Gruppenführer Κουρτ Νταλούγκ

Η, κατά την περίοδο της δημοκρατίας, ιστορικά εσφαλμένη επινόηση μιας εθνικής ανεξαρτησίας, απομάκρυνε, σκοπίμως, τον πληθυσμό της Βοημίας και της Μοραβίας μακριά από το οργανικό, γεωπολιτικό και ιστορικό πεπρωμένο του ως μέρος του Ράιχ. Οι πολιτικοί και πνευματικοί εκμεταλλευτές της Δύσης, οι πλουτοκρατικές δυνάμεις και οι – κρυμμένες κάτω από τον μανδύα ενός επονομαζόμενου πανσλαβισμού – δυνάμεις των μπολσεβίκων, προωθούν αυτήν την απατηλή προπαγάνδα με κάθε δυνατό τρόπο, κι έχουν οδηγήσει στην τεχνητή δημιουργία ενός εγωκεντρικού και υπερφίαλου λαϊκού στρώματος διανοουμένων, που εμφανίστηκε πρόσφατα και που αυξάνεται ραγδαία. Αυτό άρχισε να γίνεται αντιληπτό ήδη από τότε που μαινόταν στη Δύση, και, κυρίως, στην κεντρική Ευρώπη, ο Αγώνας μας για τις βασικές, θεμελιώδεις ιδέες της Κοσμοθεωρίας μας. Αυτή η τεχνητή επινόηση έχει κάνει τις επικράτειες της Βοημίας και της Μοραβίας ένα από τα πιο επικίνδυνα προπύργια των εχθρών του Ράιχ στην Ευρώπη, κι ενώ το Ράιχ έχει ήδη εμπλακεί σε έναν αποφασιστικό αγώνα για την απώθηση αυτών των ίδιων δυνάμεων. Ο *Φύρερ*, που με τη γνωστή διορατικότητά του ανέμενε αυτήν την εξέλιξη, επιχείρησε να κινητοποιήσει όλες τις δυνάμεις για την τελική μάχη. Για το συμφέρον της Ευρώπης, ωθήθηκε να προβάλλει μια μετωπική αντίσταση εναντίον των δυνάμεων και των κρατών που, λόγω της παρανόησης της ίδιας τους της ιστορίας, ριψοκινδύνευαν την απελευθέρωση της Ευρώπης, και, κατά συνέπεια, την ίδια τους την ύπαρξη.

Κι ενώ αυτές οι δυνάμεις αναλώνονταν, στη Βοημία και στη Μοραβία, σε μια, άνευ προηγουμένου, συσσώρευση υλικού εξοπλισμού, συνδυασμένη με μια ξέφρενη προπαγανδιστική κινητοποίηση του πληθυσμού κάτω από τη δική τους «εθνική ηγεσία», την ίδια στιγμή, αποδεικνύονταν πολύ δειλοί για να εξάγουν τα συμπεράσματα της πρόσφατης συμπεριφοράς τους, δηλαδή, της δειλίας τους να πολεμήσουν το φθινόπωρο του 1938. Όταν ο Πρόεδρός τους, Δρ. Χάχα, τάχθηκε υπέρ του Ράιχ, αναγνωρίζοντας, με σύνεση, την ιστορική πραγματικότητα – κάτι ορθό για το κράτος του και για τον ίδιο προσωπικά – η τελευταία κυβέρνηση δεν έπραξε τα αναμενόμενα. Κατά συνέπεια, εγέρθηκε κάτω από τα μάτια αυτής της κυβέρνησης ένα, μη-αμελητέο, αντιστασιακό κίνημα, το οποίο απειλούσε το Ράιχ όσο και την ίδια τη Βοημία και τη Μοραβία.

Gelbstuch.

Musik ist die schöpferische Sprache
Menschen aus menschlichen Menschen
als Mutter ihres inneren Lebens.
Sie ist für den Hörer brüderlicher
Helfer in der Not und erster Mahner
in Zeiten der Freude und des Kampfes.
Und zuletzt aber ist die Musik eine
Kammer des Kulturbauers und
Kulturbauers des deutschen Volkes.
Für diesen Sinne sind die Musik-
wollen Wege bestanden zum künftigen
Meister der Gegenwart und wollen
Grundstein sein für ein starkes, kultur-
reiches Musikleben dieses Raumes im
Ruch für eine weite Zukunft.

Sein

Παρά την επίγνωση αυτής της κατάστασης από πρώτο χέρι, η τελευταία τσεχική κυβέρνηση – λόγω ανικανότητας, αμέλειας, ή σκόπιμων δολίων προθέσεων, όπως φάνηκε ξεκάθαρα σε πολλές περιπτώσεις – δεν έκανε τίποτα για να εμποδίσει αυτήν την εξέλιξη.

Συνεπώς, με την ανάληψη της θέσης μου ως Αναπληρωτής Προστάτης του Ράιχ, ήταν καθήκον μου να αναφέρω στον Τσέχο Πρόεδρο τις επαναλαμβανόμενες αποτυχίες της τσεχικής κυβέρνησης τα τελευταία δυόμισια χρόνια, λέγοντάς του τα εξής:

«Εσείς, κύριοι, έχετε ένα σπουδαίο, αν και δύσκολο, έργο μπροστά σας. Οι προθέσεις της ίδιας σας της κυβέρνησης δείχνουν ότι έχετε δει την ουσιώδη πραγματικότητα της κατάστασης και ότι επιθυμείτε να κάνετε τα βασικά. Αυτό το έργο θα επιτευχθεί σε δύο επίπεδα. Πρώτα, θα πρέπει να δημιουργήσετε μια ηγεσία και εργατικά κλιμάκια. Έχοντας μια στενή επαφή, βασισμένη στην αμοιβαία εμπιστοσύνη με εμένα και τον Γραμματέα του Κράτους, τα αντιστασιακά ζητήματα αυτής της επικράτειας θα πρέπει να λυθούν. Δεύτερον, θα πρέπει να αναλάβετε το δύσκολο έργο της ανατροπής των εγκληματικών ενεργειών στον τομέα της παιδείας και στους ηγετικούς κύκλους του τσεχοσλοβακικού λαού, από τις ρίζες προς τα επάνω, μα και το έργο της καθοδήγησης του τσεχοσλοβακικού λαού προς τα καλύτερα συμφέροντά του, παρά την όποια ακατανοησία και άρνηση. Θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση σε μια ορθή και ξεκάθαρη παιδεία των νέων.

Η εποχή των κοινοβουλευτικών και υπουργικών μεσολαβήσεων, που εμπόδιζε το πρακτικό και θετικό έργο της κυβερνητικής ηγεσίας, έχει, επιτέλους, φθάσει στο τέλος της. Από εδώ και πέρα, το έργο των αντιπροσώπων του έθνους θα επικεντρώνεται, πάντα, στη διατήρηση της ενότητας και της ισχύος της νέας κυβέρνησης, και ιδιαίτερα στο εξαιρετικά σημαντικό πολιτισμικό και εκπαιδευτικό της έργο. Όσο μικρότερη είναι η ηγεσία ενός υπουργείου, τόσο πιο ενεργό και πετυχημένο θα είναι το έργο του. Η απαραίτητη προϋπόθεση για την αμοιβαία εμπιστοσύνη με αυτόν τον στενό κύκλο είναι η απαγόρευση κάθε σκέψης περί «στρατηγικών σχεδίων»: οι «στρατηγικές» υπάρχουν για να χρησιμοποιούνται μονάχα εναντίον των αντιπάλων.»

*Δήλωση του Αναπληρωτή Προστάτη του Ράιχ,
H-Obergruppenführer Ράινχαρντ Χάιντριχ,
προς την, προσφάτως διορισμένη,
κυβέρνηση του Προτεκτοράτου*

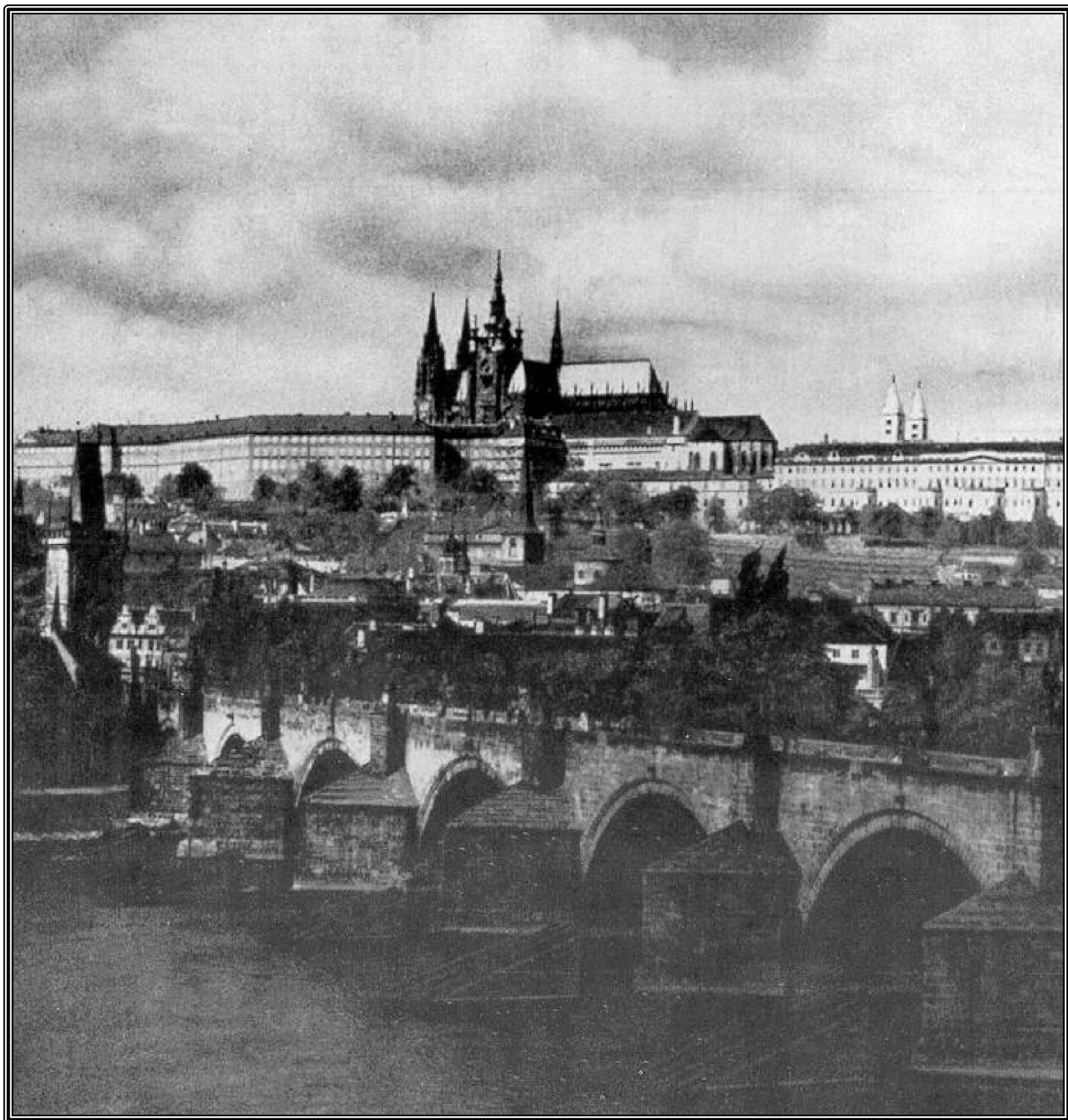

Με τον θάνατο του *W-Obergruppenführer* ΡΑΪΝΧΑΡΝΤ ΧΑΪΝΤΡΙΧ, του Αναπληρωτή Προστάτη στη Βοημία και στη Μοραβία, του Επικεφαλής της Υπηρεσίας Ασφαλείας (SD) και της Αστυνομίας Ασφαλείας (SiPo), το Εθνικοσοσιαλιστικό Κίνημα έκανε μία ακόμη θυσιαστική συνεισφορά στον Αγώνα του λαού μας για ελευθερία.

Είναι ασύλληπτο σε μας το γεγονός ότι αυτός ο φωτεινός, σπουδαίος άνδρας δεν θα βρίσκεται πια μαζί μας, ότι θα πάψει να μάχεται στο πλευρό μας, λίγο μετά τα τριακοστά όγδοα γενέθλιά του. Τόσο αναντικατάστατες ήταν οι μοναδικές ικανότητές του, συνδεδεμένες με έναν χαρακτήρα σπάνιας αγνότητας και με μια ευφυία διαπεραστικής, λογικής σκέψης και διαύγειας, που θα ήταν άπιστο προς τη μνήμη του αν αποτυγχάναμε, δίπλα στο φέρετρό του, να ενσωματώσουμε για μία ακόμη φορά, στην ίδια μας την ύπαρξη, τις ηρωικές σκέψεις του «Πέθανε και Γίνε». Σκέψεις που πάντοτε συγκινούν τον λαό μας κατά τον θάνατο των πιο αγαπητών της τέκνων.

Αυτό είναι το πνεύμα με το οποίο επιθυμούμε να διεξάγουμε τις τελετές προς τιμήν του. Θέλουμε να μιλήσουμε για τη ζωή του, για τους άθλους του, να παραδώσουμε το υλικό του όχημα πίσω στην αιώνια ροή των υπάρξεων σε αυτήν τη Γη, και στη συνέχεια, να συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε, έτσι ακριβώς όπως εκείνος πίστευε κι έκανε στη ζωή του, κάνοντας, έτσι, μια απόπειρα – όλοι μαζί – να αναπληρώσουμε το κενό του.

Ο Ράινχαρντ Χάιντριχ γεννήθηκε στις 7 Μαρτίου 1904, στο Χάλλε αν ντερ Ζάαλε. Μαθήτευσε σε ένα Λαϊκό Σχολείο, και, στη συνέχεια, σε ένα Τεχνικό Γυμνάσιο. Ήδη από τα πρώτα μαθητικά του χρόνια, που συνέπεσαν με τα χρόνια που ακολούθησαν τη μεγάλη ήττα του λαού μας το 1918, ο νεαρός μαθητής, σε ηλικία δεκαέξι ετών, και με μια φλογερή αγάπη για τη Γερμανία, κατατάσσεται ως αγγελιαφόρος στα Φράϊκορπς «Μέρκερ» και ως εθελοντής στα Φράϊκορπς του Χάλλε, στην τότε – ισχυρά κομμουνιστική – κεντρική Γερμανία. Το 1922, σε μια ιστορική περίοδο κατά την οποία η στρατιωτική υπηρεσία είχε μικρή απήχηση, εκείνος έγινε ένας ενθουσιώδης δόκιμος της Σχολής Αξιωματικών του Πολεμικού Ναυτικού του Ράιχ. Το 1926, πήρε τον βαθμό του ανθυποπλοίαρχου, ενώ το 1928, εκείνον του υποπλοίαρχου. Ως αξιωματικός διαβιβάσεων, ήταν ενεργός στους πιο ποικίλους κλάδους της υπηρεσίας, διευρύνοντας τις γνώσεις του μέσα από ταξίδια στο εξωτερικό.

Το 1931, αποχωρεί από το Πολεμικό Ναυτικό του Ράιχ. Μαθαίνω για κείνον χάρη στον φίλο του, τον τότε **⚡-Obergruppenführer** φον Έμπερστάιν, και τον στρατολογώ στα **⚡** τον Ιούλιο του ίδιου έτους. Ο Χάιντριχ, ο πρώην υποπλοίαρχος, γίνεται μέλος ενός μικρού σώματος του Αμβούργου, ως ένας απλός **⚡**-Άνδρας. Δίνει το παρών στους αγώνες που διαδραματίζονται στις αίθουσες των αντιπαραθέσεων και στην προπαγανδιστική δράση στις «κόκκινες» περιοχές της πόλης, έχοντας στο πλάι του γενναίους νέους, η πλειοψηφία των οποίων ήταν άνεργοι και των οποίων η πίστη έθεσε τις πρώτες μας βάσεις σε αυτήν την πόλη. Στη συνέχεια, τον έστειλα στο Μόναχο, και του μετέθεσα νέες αρμοδιότητες στην – τότε ακόμη πολύ μικρή – Ηγεσία των **⚡** του Ράιχ.

Με έμφυτη πίστη και αποφασιστικότητα, εκείνος αγωνίστηκε πυρετωδώς κατά τους – πολιτικά – δύσκολους μήνες του 1932, μήνες οι οποίοι του παρουσίασαν πολλές προκλήσεις, παρόλο που ήταν ο σωστός άνθρωπος για τη δουλειά.

Όταν μετά την άνοδο στην εξουσία, στις 12 Μαρτίου 1933, στο Μόναχο, έγινα ο Πρόεδρος της Αστυνομίας, ανέθεσα σ' εκείνον, απευθείας, την επονομαζόμενη Πολιτική Διεύθυνση της Αστυνομίας. Αυτή η Διεύθυνση αναδιοργανώθηκε πολύ γρήγορα και, μέσα σε λίγες, μόλις, εβδομάδες, δημιουργήθηκε η Πολιτική Αστυνομία της Βαυαρίας. Σύντομα, η Πολιτική Αστυνομία όλων των μη-πρωσικών κρατιδίων της Γερμανίας, βασίστηκαν σε αυτό το πρότυπο. Στις 20 Απριλίου του 1934, ο Πρώσος Πρωθυπουργός, Στρατάρχης και κομματικός μας σύντροφος, Χέρμαν Γκαίρινγκ, μετέφερε σε μένα και στον τότε αντιπρόσωπό μου, **⚡-Brigadeführer** Ράινχαρντ Χάιντριχ, την ηγεσία της Μυστικής Κρατικής Αστυνομίας της Πρωσίας. Το 1936, σε ηλικία 32 ετών, εκείνος γίνεται Επικεφαλής της Αστυνομίας Ασφαλείας, που είχε μόλις δημιουργηθεί από τον Καθοδηγητή της Αστυνομίας του Ράιχ. Την ίδια στιγμή, ολόκληρη η δύναμη της Αστυνομίας, που ήταν υπεύθυνη για τη Δίωξη του Ποινικού Εγκλήματος, υπάγεται στον Χάιντριχ.

Τα έτη 1933, '34, '35 και '36, χαρακτηρίζονταν από σκληρή εργασία και από αμέτρητες αρχικές δυσκολίες, με ένα δύσκολο έργο στο εξωτερικό – εναντίον διαφόρων μεταναστών και προδοτών – το οποίο, όμως, προσέφερε επιβράβευση, με δύσκολα και επίπονα καθήκοντα στο εσωτερικό της χώρας, και, τέλος, με το πιο δύσκολο έργο, εκείνο της δημιουργίας σεβασμού,

ευπρέπειας και έννομης τάξης. Για να γίνει αυτό, χρησιμοποιήθηκαν οι διοικητικοί και οργανωτικοί μηχανισμοί της νέας Αστυνομίας, και πιο συγκεκριμένα, οι μηχανισμοί της Υπηρεσίας Ασφαλείας του Χάιντριχ, της SD, και της Αστυνομίας Ασφαλείας, της SiPo.

Μέχρι τις αρχές του 1938, η Αστυνομία Ασφαλείας ήταν, από κάθε άποψη, ένας πλήρης και εδραιωμένος μηχανισμός, εξοπλισμένος με κάθε λογής όπλο. Σήμερα, είναι πολύ εύκολο να λεχθεί ότι ο Χάιντριχ υπήρξε ένας σπουδαίος παράγοντας για την αναίμακτη πορεία προς την Όστμαρκ, τη Σουδητία, κι αργότερα, τη Βοημία και τη Μοραβία, όπως κι επίσης για την απελευθέρωση της Σλοβακίας. Κρίσιμη υπήρξε η συνετή αποφασιστικότητα και η προσεγμένη μελέτη όλων των αντιπάλων του, συνδυασμένες με μια ξεκάθαρη γνώση των κινήσεων του εχθρού σε αυτές τις χώρες, των οργανώσεων και των αρχηγών τους, μια γνώση που ο Χάιντριχ διεύρυνε μέχρι και την πιο μικρή λεπτομέρεια.

Θα πρέπει, για μία ακόμη φορά, να αναφέρω μπροστά στο δημόσιο κοινό τον τρόπο σκέψης αυτού του ανδρός τον οποίο φοβούνται οι υπάνθρωποι, τον οποίο μισούσαν οι Ιουδαίοι και άλλοι εγκληματίες, και τον οποίο, επίσης, μερικές φορές, δεν έδειχναν να κατανοούν πολλοί Γερμανοί.

Κάθε βήμα, κάθε ενέργειά του, το έκανε ως ένας Εθνικοσοσιαλιστής και **⚡**-Άνδρας. Από τα βάθη της καρδιάς του και του Αίματός του, δικαίωσε, κατάλαβε κι ενσάρκωσε την Κοσμοθεωρία του Αδόλφου Χίτλερ. Όλα τα προβλήματα που εκείνος έπρεπε να λύσει, τα έβλεπε από την οπτική γωνία μιας βασικής κατανόησης της, πραγματικά φυλετικής, ιδεολογίας μας: από τη γνώση ότι ο Ανώτερος Νόμος είναι η διατήρηση της αγνότητας, της ασφάλειας και της προστασίας του Αίματος. Ταυτοχρόνως, είχε το δύσκολο έργο της οικοδόμησης και της αρχηγίας μιας οργάνωσης που είχε να αντιμετωπίσει, σχεδόν αποκλειστικά, τη σκοτεινή πλευρά της ζωής: εκείνους τους ανάξιους εμπιστοσύνης, τους παραστρατημένους, εκείνους που δεν καταλάβαιναν, όπως, επίσης, και τα κακόβουλα-εγκληματικά κίνητρα των εξαμβλωμάτων, που είχαν ως στόχο την υγιά, ανθρώπινη κοινωνία.

Η πιο σοβαρή πηγή άγχους στην Υπηρεσία Ασφαλείας είναι, επακριβώς, το γεγονός ότι τα καλά νέα είναι σχεδόν άγνωστα στους Άνδρες των **⚡**.

Η άποψη του Χάιντριχ ήταν ορθή: μόνο οι καλύτεροι του λαού μας, μόνο οι προσεκτικά επιλεγμένοι – με φυλετικά κριτήρια – άνδρες, με εξαιρετικό

χαρακτήρα και αγνή αντίληψη, άνδρες χαρισματικοί, με ειλικρινείς καρδιές και με αλύγιστη, σκληρή θέληση, θα καταστούν ικανοί να εκτελέσουν το καθήκον της καταπολέμησης κάθε τι αρνητικού και θα κατορθώσουν να φέρουν το βάρος μιας τέτοιας ευθύνης.

Είχε μια αδιάφθορη αντίληψη εις ό,τι αφορά τη δικαιοσύνη. Οι κόλακες και οι φλύαροι του ξυπνούσαν μια βαθιά περιφρόνηση προς το πρόσωπό τους. Οι αληθινοί και σεμνοί άνδρες, ακόμη κι αν ήταν ένοχοι, πάντοτε μπορούσαν να εναποθέσουν τις ελπίδες τους στην ιπποτική αντίληψή του και στην ανθρώπινη κατανόησή του. Με μια μακρά και λεπτομερή κατανόηση των τόσων πολλών τραγικών προβλημάτων, δεν επέτρεψε ποτέ να συμβεί κάτι που θα έβλαπτε το Έθνος, στο σύνολό του, ή το μέλλον του Αίματός του. Ούτε, επίσης, θα ξεχαστεί το πραγματικά επαναστατικό, δημιουργικό και καινοτόμο έργο του στο πεδίο της Δίωξης του Ποινικού Εγκλήματος. Όπως με όλα τα ζητήματα, οδηγούνταν απευθείας στο γεγονός αν έχει, πράγματι, υπάρξει κάποιο έγκλημα, με έντονη σοβαρότητα και ανθρώπινη κατανόηση. Την ίδια στιγμή, παρακολουθούσε με προσοχή την Αστυνομία Δίωξης του Ποινικού Εγκλήματος να αποκτά την πιο σύγχρονη τεχνολογία και τον πιο σύγχρονο επιστημονικό εξοπλισμό. Ως Επικεφαλής μιας Διεθνούς Επιτροπής Εγκληματολογικής Αστυνομίας, προσέφερε, μέσα σε ένα πνεύμα συντροφικότητας, πολύτιμες γνώσεις και εμπειρίες στις αστυνομίες όλου του κόσμου. Η μεγαλύτερη ανταμοιβή του ήταν το γεγονός ότι η εγκληματικότητα στη Γερμανία, από το 1936 και μετά, βυθίστηκε σταθερά στο σημείο της εξαφάνισης και παρά τον πόλεμο – διανύουμε, ήδη, το τρίτο έτος του – εκείνη έχει αγγίξει το, μέχρι τώρα, χαμηλότερο σημείο της. Εν αντιθέσει με τις επονομαζόμενες «θαυμάσιες» και «ανθρώπινες» δημοκρατικές χώρες, όλοι στη Γερμανία μπορούν να κυκλοφορήσουν στους δρόμους ήσυχοι, χωρίς να ενοχλούνται ή να τους κλέβουν, ακόμη και κατά τη διάρκεια των πιο σκοτεινών ωρών της νύχτας· και όλοι αυτοί οι Γερμανοί οφείλουν στον Ράινχαρντ Χάιντριχ, βαθιά στις καρδιές τους, ευγνωμοσύνη. Οι κοινοί εγκληματίες και οι πολιτικοί σκευωροί – που είναι, αμφότεροι, εχθροί του Έθνους – συλλαμβάνονταν, κάθε φορά, με σιδερένια πυγμή και το έργο της σύλληψής τους θα συνεχίσει να πραγματοποιείται, στο μέλλον, από τους άνδρες του: από τους άνδρες της Υπηρεσίας Ασφαλείας.

Από αναρίθμητες συζητήσεις με τον Χάιντριχ, γνωρίζω πόσο συχνά αυτός ο άνδρας, που ωθούνταν να δείχνει εξωτερικά σκληρός και δυνατός, υπέφερε στην καρδιά του· το πόσο αγωνιζόταν, το πόσο επώδυνο ήταν αυτό μερικές φορές γι' εκείνον. Εντούτοις, εκείνος παρέμενε πάντα πιστός στην Αρχή των **Λ**, που απαιτεί από μας «αποφασιστικότητα και δράση, όταν το απαιτεί η ζωή του Έθνους, χωρίς να λογαριάζουμε ούτε ξένο αίμα, ούτε το δικό μας». Υπό αυτό το πρίσμα, εκείνος ήταν ένας από τους καλύτερους δασκάλους της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας. Ήταν εκείνος ο οποίος εκπαίδευσε και εξύψωσε το Ηγετικό Σώμα των **Λ** της Υπηρεσίας Ασφαλείας του Ράιχ, καθοδηγώντας το με απόλυτη διαύγεια.

Κάτω από τις διαταγές του, οι **Λ**-Καθοδηγητές και οι **Λ**-Άνδρες ένιωθαν πάντα μια ειλικρινή αγάπη για τον Διοικητή τους, ο οποίος ήταν πάντα έτοιμος να μεσολαβήσει υπέρ τους και ο οποίος, στις πιο δύσκολες περιπτώσεις, έθετε τον εαυτό του μπροστά τους, προστατεύοντάς τους. Ήταν ένας, εκ γενετής, κύριος. Το ίδιο υποδείκνυε και η στάση του. Ήταν, εξίσου, ένα έξοχο παράδειγμα μετριοφροσύνης, μα και ετοιμότητας για ανάληψη ευθύνης. Η κυρίαρχη άποψή του ήταν πως είναι πιο ορθό να μιλήσει το έργο από μόνο του, παρά να προβάλλει κάποιος, εξαναγκαστικά, τον εαυτό του. Πολλοί άνθρωποι εκπλήσσονταν από το γεγονός ότι το πνευματικό έργο της Υπηρεσίας Ασφαλείας του Ράιχ έδινε σε κάποιον τις απαραίτητες γνώσεις για όλους τους τομείς της ζωής. Δεν υπήρχαν εδώ σημάδια του σκουριασμένου, παλαιού δεσμοφύλακα. Ο Χάιντριχ έθετε τις βάσεις χρησιμοποιώντας την αυστηρότερη επιστημονική έρευνα, και μόνον τότε, με αυτές τις βάσεις, προχωρούσε στην αποπεράτωση του καθημερινού του έργου.

Έπειτα, ξέσπασε ο πόλεμος, με τις τόσες πολλές αποστολές του στις κατεχόμενες επικράτειες της Πολωνίας, της Νορβηγίας, της Ολλανδίας, του Βελγίου, της Γαλλίας, της Γιουγκοσλαβίας και της Ελλάδας, μα υπεράνω όλων, της Ρωσίας.

Ήταν δύσκολο στον μαχητή και τολμηρό Χάιντριχ, που ήταν πάντοτε έτοιμος για δράση, να μην βρίσκεται στο Μέτωπο. Παρά τις πολλές και συνεχείς ευθύνες του, τις οποίες έφερνε εις πέρας – ήταν άλλωστε ένας από τους πιο εργατικούς άνδρες του Ράιχ· δούλευε μέρα-νύχτα – έβρισκε τον απαραίτητο χρόνο να εξασκηθεί, κάθε πρωί, για βδομάδες και μήνες, ώστε

να αποκτήσει το δίπλωμα πιλότου. Το 1940, πέταξε στην Ολλανδία και στη Νορβηγία ως πιλότος μαχητικού αεροσκάφους, κερδίζοντας τη Χάλκινη Πόρπη του Ιπτάμενου στο Μέτωπο και τον Σιδηρούν Σταυρό 2^{ας} Τάξεως. Ωστόσο, δεν είχε μείνει ικανοποιημένος.

Το 1941, κατά τη διάρκεια των αρχικών σταδίων της εκστρατείας στη Ρωσία, χωρίς να το ξέρω – έχω την περήφανη χαρά να δηλώσω ότι αυτό ήταν το μοναδικό μυστικό που κράτησε από μένα, κατά τα ένδεκα χρόνια του κοινού οδοιπορικού μας – πέταξε πολλές φορές ως ιπτάμενος πιλότος στη νότια Ρωσία, με ένα γερμανικό σμήνος, κερδίζοντας την Ασημένια Πόρπη του Ιπτάμενου στο Μέτωπο και τον Σιδηρούν Σταυρό 1^{ης} Τάξεως. Και τότε, η Μοίρα του άπλωσε, για πρώτη φορά, το χέρι. Καταρρίφθηκε από ρωσικά αντιαεροπορικά πυρά, μα, ευτυχώς, προσγειώθηκε ανάμεσα στις γραμμές του μετώπου, δίνοντας μάχη για να επιστρέψει στη γερμανική πλευρά. Την επόμενη μέρα, απογειώθηκε γι' ακόμη μία φορά, με διαφορετικό αεροπλάνο. Όταν εξέφρασα την άποψή μου ότι εκείνος, ο Χάιντριχ, ήταν πολυτιμότερος στο Γραφείο του παρά ως στρατιώτης σε άλλα μέτωπα, κατάλαβα αμέσως τι τον ωθούσε προς αυτές του τις ενέργειες· ήθελε να κάνει πράξη, στο Μέτωπο, το δεύτερο μέρος της Αρχής των ⚡ – «να μην λογαριάσει, δηλαδή, ούτε το ίδιο του το Αίμα», παρόλο που, στην πραγματικότητα, η υπηρεσία του ως Επικεφαλής της Υπηρεσίας Ασφαλείας ήταν ένας καθημερινός κίνδυνος.

Τον Σεπτέμβριο του περασμένου έτους, του ανέθεσα μια νέα αποστολή, και όπως πλέον γνωρίζουμε: την τελευταία σπουδαία του αποστολή. Ο *Φύρερ* διέταξε τον Χάιντριχ να πάει στο Προτεκτοράτο της Βοημίας και της Μοραβίας, ως Αναπληρωτής Προστάτης του Ράιχ, μετά την ασθένεια του φον Νόιρατ. Πολλοί στη Γερμανία, και άλλοι τόσοι στην Τσεχοσλοβακία, πίστεψαν ότι ο φοβερός Χάιντριχ θα κυβερνούσε με αίμα και τρόμο.

Ωστόσο, κατά τη διάρκεια αυτών των μηνών, της περιόδου κατά την οποία του ανατέθηκε αυτή η – για πρώτη φορά ορατή στον κόσμο – σπουδαία αποστολή, εκείνος παρουσίασε ικανότητες που αντιστοιχούν σε μια ευφυία πρώτης τάξεως. Άρχισε να δρα πολύ γρήγορα, συνέλαβε τους ενόχους, δημιούργησε έναν απόλυτο σεβασμό για τη γερμανική εξουσία και την επιβολή του νόμου. Ταυτόχρονα, έδωσε σε όλους τους άνδρες με καλή θέληση, μια ευκαιρία για συνεργασία. Δεν υπήρξε κανένα ζήτημα στην

πολύπλευρη ζωή των επικρατειών του Ράιχ στη Βοημία και στη Μοραβία, με το οποίο να μην ασχολήθηκε ο νεαρός Αναπληρωτής Προστάτης του Ράιχ. Δεν υπήρξε κανένα ζήτημα για το οποίο ο ίδιος δεν είχε λύση ή το οποίο δεν είχε ήδη αρχίσει να επιλύει: αυτή ήταν μια ικανότητα που πήγαζε από τα βάθη της καρδιάς του και από τη βαθιά κατανόηση της Αρχής του Αίματός μας, το οποίο εμποτίζει τον Μύθο του Ράιχ.

Στις 27 Μαΐου, μια ύπουλη βόμβα, αγγλικής προέλευσης, πεταμένη από έναν πληρωμένο δολοφόνο από τα χαμηλότερα στρώματα της άχρηστης υπανθρωπότητας, τον πληγώνει θανάσιμα. Ο φόβος και η υπερβολική επιφυλακτικότητα ήταν λέξεις άγνωστες σ' εκείνον, έναν από τους πιο τρανούς αθλητές των **Λ**, έναν φανατικό ξιφομάχο, ιππέα, κολυμβητή και αθλητή του πεντάθλου, έναν φίλαθλο της ικανότητας και του ενθουσιασμού.

Μα ήταν χαρακτηριστικό του θάρρους και της αντοχής του το γεγονός ότι υπερασπίστηκε τον εαυτό του, πυροβολώντας μάλιστα δύο φορές εναντίον του επιτιθέμενου, παρόλο που ο ίδιος είχε πληγεί θανάσιμα.

Για πολλές μέρες, ελπίζαμε ότι ο σοβαρός κίνδυνος θα αποτρεπόταν χάρη στην ισχύ των υγιών προγόνων του και στο υγιές σώμα που διατηρούσε μέσω μιας απλής, πειθαρχημένης ζωής. Την έβδομη ημέρα, στις 4 Ιουνίου 1942, η Μοίρα – ο αρχαίος Θεός, στον οποίο εκείνος, ο σπουδαίος μαχητής, πίστευε βαθύτατα με αυτονόητη υποταγή, αντιτιθέμενος σε κάθε κατάχρηση της θρησκείας για πολιτικούς σκοπούς – ολοκλήρωσε την υλική ζωή του.

Όλοι μας, και κυρίως ο *Φύρερ* του Ράιχ, τον οποίο υπηρέτησε με ολόψυχη πίστη, όπως κι εμείς, οι φίλοι και σύντροφοί του, και μαζί οι δύο μικροί του υιοί, ως μάρτυρες της ευτυχισμένης οικογένειάς του και ως εκπρόσωποι της γενναίας τους μητέρας, που εγκυμονεί, βρισκόμαστε σήμερα εδώ για να του απευθύνουμε τον ύστατο χαιρετισμό.

Την ημέρα του θανάτου του, ο *Φύρερ* του απένειμε το Χρυσό Παράσημο του Τραυματία και τον τίμησε δίνοντας σε ένα Σύνταγμα των Ενόπλων-**Λ** στο Ανατολικό Μέτωπο – στο 6^ο Σύνταγμα Πεζικού – την ονομασία «Ράινχαρντ Χάιντριχ».

Θα συνεχίσει να ζει στην ιερή μας πίστη, η οποία ήταν και δική του. Όπως ακριβώς συνέχισε τη γραμμή των προγόνων του, προσφέροντάς τους μόνο τιμή, έτσι ακριβώς θα συνεχίσει να ζει ως ένας ιδανικός άνδρας και ως ένας γενναίος πολεμιστής, με όλες τις αρετές του, με μια αισιόδοξη, μα σοβαρή –

και ποτέ υπερβολικά εύκαμπτη – νόηση· ο αγνός, ευγενής, ευπρεπής χαρακτήρας του θα συνεχίσει να ζει στα παιδιά του, που είναι η κληρονομιά του Αίματός του και του ονόματός του.

Στη σύζυγό του και στα παιδιά του, ωστόσο, οφείλουμε την πλήρη συμπαράστασή μας και τη, γεμάτη αγάπη, βεβαιότητα ότι θα λάβουν την απαραίτητη φροντίδα από τη μεγάλη Οικογένεια των **ΛΛ**.

Εκείνος θα συνεχίσει να ζει στην κοινότητα του Τάγματος των **ΛΛ**. Η μνήμη του θα μας βοηθήσει στην αποπεράτωση των καθηκόντων μας για τον *Φύρερ* και για το Ράιχ:

Θα συνεχίσει να μάχεται και να αγωνίζεται μαζί μας, όταν εμείς – πιστοί στην Αρχή μας – συγκεντρωνόμαστε, εξαπολύουμε επίθεση και μαχόμαστε μέχρι τον τελευταίο άνδρα.

Ως εκ τούτου, θα βρίσκεται κοντά μας μόνο εάν εμείς παραμείνουμε για πάντα ίδιοι, είτε σε ευνοϊκούς, είτε σε δύσκολους καιρούς.

Επίσης, θα βρίσκεται ανάμεσά μας όταν όλοι οι σύντροφοι καθίσουμε μαζί για να γιορτάσουμε.

Για την Υπηρεσία Ασφαλείας και την Αστυνομία Ασφαλείας, εκείνος θα είναι για πάντα ο δημιουργός και θεμελιωτής, το πανταχού παρόν πρότυπο, ο άνδρας για τον οποίο ίσως δεν βρεθεί ποτέ κάποιος ισάξιος.

Για όλους τους Γερμανούς, εκείνος θα είναι μια προειδοποίηση, ένας μάρτυρας του γεγονότος ότι η Βοημία και η Μοραβία ήταν, και θα παραμείνουν, επικράτειες του γερμανικού Ράιχ· κάτι που ήταν, άλλωστε, πάντα.

Εκεί, στον άλλον κόσμο, εκείνος θα συνεχίσει να ζει στις τάξεις μας και να πολεμά αιωνίως με το πνεύμα του, μαζί με τους υπόλοιπους, παλαιούς συντρόφους μας: μαζί με τον Βάιτσελ, με τον Μόντερ, με τον Χέρμαν, με τον Μούλμπερστεντ, με τον Στάλεκερ και μαζί με τόσους άλλους μαχητές που ανήκουν στις στρατιές των νεκρών **ΛΛ**-Ανδρών.

Ωστόσο, είναι ιερό μας καθήκον να αποδεχθούμε τώρα τον θάνατό του, να συνεχίσουμε το έργο του και, υπεράνω όλων, να καταστρέψουμε αμέσως τους εχθρούς του λαού μας, χωρίς έλεος ή αδυναμίες.

Μένει ένα μόνο πράγμα να πω:

Εσύ, Ράινχαρντ Χάιντριχ, υπήρξες, πραγματικά, ένας καλός **ΛΛ**-Άνδρας!

Προσωπικά, θέλω να σε ευχαριστήσω για την ακλόνητη πίστη σου και για την έξοχη φιλία που μας συνέδεε σε αυτή τη ζωή, μια φιλία την οποία ο θάνατος δεν μπορεί να τερματίσει!

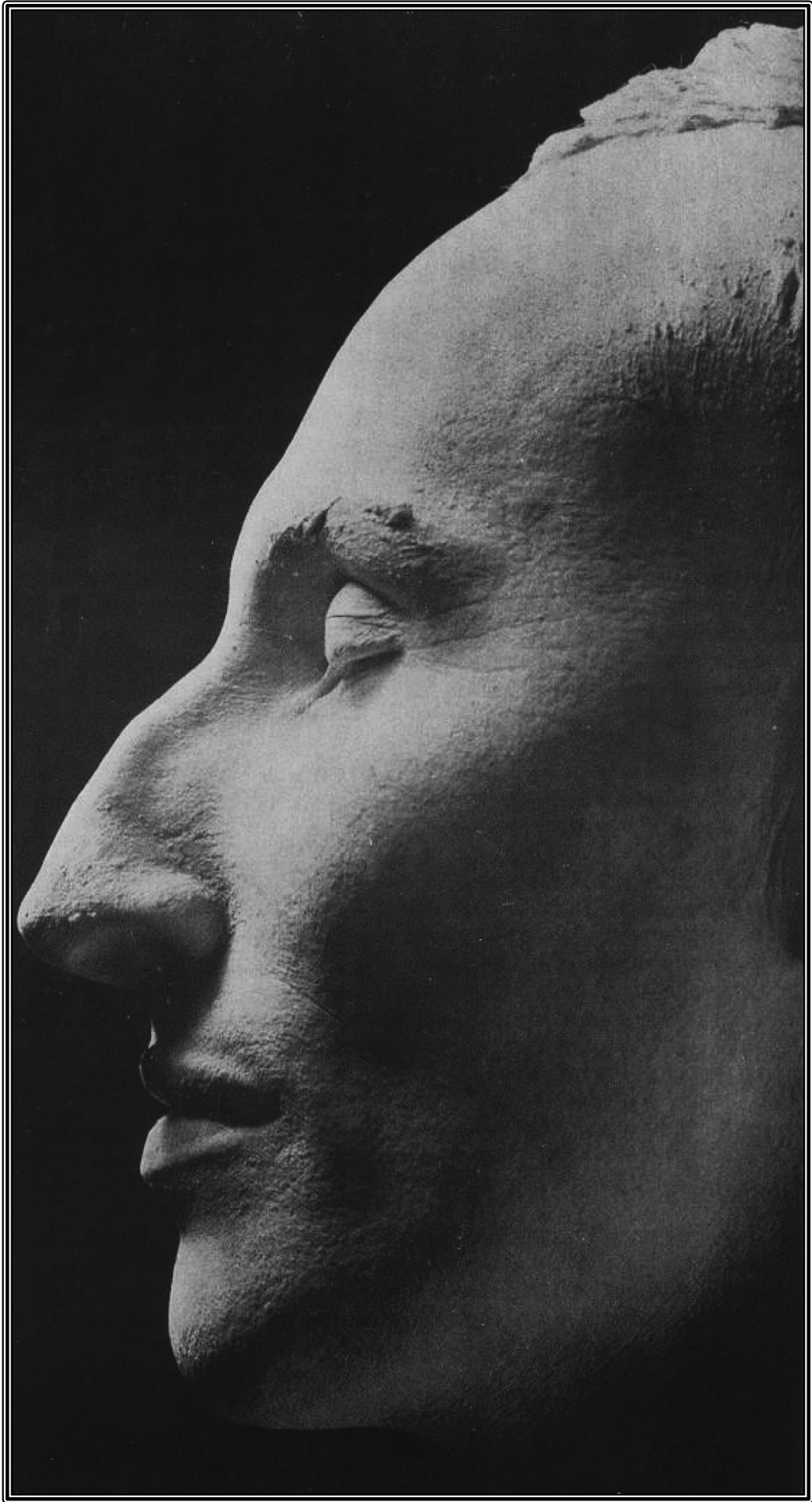
Ομιλία του Ράιχσφύρερ των στην Ψηφιδωτή Αίθουσα της Νέας Καγκελαρίας του Ράιχ, στις 9 Ιουνίου 1942, κατά την κρατική επικήδεια τελετή του -Obergruppenführer Χάιντριχ

Ο ΦΥΡΕΡ

Έχω λίγα μόνο λόγια να πω για τον αποβιώσαντα.

Ήταν ένας από τους καλύτερους Εθνικοσοσιαλιστές, ένας από τους ισχυρότερους υπερασπιστές της ιδέας ενός Γερμανικού Ράιχ, ένας από τους μεγαλύτερους αντιπάλους όλων των εχθρών του Ράιχ. Έπεσε ως μάρτυρας για την προστασία και την ασφάλεια του Ράιχ.

Ως *Φύρερ* του Κόμματος και ως *Φύρερ* του Γερμανικού Ράιχ, Χάιντριχ, αγαπητέ μου σύντροφε, απονεύω σε σένα, τον δεύτερο μετά τον κομματικό μας σύντροφο Τοτ, την ανώτερη τιμητική διάκριση που μπορώ να δώσω: την ύψιστη βαθμίδα του παρασήμου της Γερμανικής Τάξεως.

Επιμέλεια έκδοσης: Κεντρικό Γραφείο Ασφαλείας του Ράιχ 1B1
Γραφικός σχεδιασμός και σελιδοποίηση: Γιοχάνες Μπέλαντ, Βερολίνο
Έκδοση: Ahnenerbe-Stiftung Verlag, Βερολίνο
Εκτύπωση: Μέτεν και Σία, Βερολίνο SW61

Εικόνες:

1. Φωτογραφία του *W-Obergruppenführer* Χάιντριχ.
Με την ευγενική άδεια του Φρίντριχ Φρανς Μπάουερ.
2. Ο χώρος εργασίας του *W-Obergruppenführer* Χάιντριχ, στο Κεντρικό Γραφείο Ασφαλείας του Ράιχ, στο Βερολίνο.
Με την ευγενική άδεια του Λέοναρντ Κουλ.
3. Ο *W-Obergruppenführer* Χάιντριχ κατά την τελετή έγερσης της σημαίας στο κάστρο της Πράγας.
Φωτογραφικές Υπηρεσίες Σέρλ, Όμιλος Γκέρολντ.
4. Το Κάστρο της Πράγας, ο τελευταίος χώρος εργασίας του *W-Obergruppenführer* Χάιντριχ.
Με την ευγενική άδεια της Centropress, Πράγα.
5. Το εκμαγείο του νεκρού Ράινχαρντ Χάιντριχ.
Φτιαγμένο από τον καθηγητή Φρανς Ρότερ, Πράγα.

